

sig over de Spørgsmaal, som væsentligt interesserede Arbejderstanden. Jeg tror, at naar Lovgivningsmagten har gjort det, har den gjort noget, der er til Gavn for Samfundets almindelige Udvikling, og jeg tror derfor ikke, at man behøver at nære nogen Frygt, om Arbejderstanden og den næringsdrivende Stand skulde blive noget talrigere repræsenterede i den lovgivende Forsamling, end de ere i Dødblikket, thi der er endnu store Krav tilbage hos den arbejdende Befolkning, som funde trænge til at prøves af den lovgivende Forsamling, og som gøre det ønskeligt, at den arbejdende Stand havde flere Repræsentanter, som paa en alsidig Maade funde udvikle dem for de øvrige Repræsentanter i Folketinget. Jeg tror saaledes slet ikke, at det vilde være til Skade for Landets Udvikling i Almindelighed, om disse Repræsentanter fandtes inden for den lovgivende Forsamling.

Jeg forstaaer slet ikke, at det skal være klogt at benytte saa mange Omveje og saa mange Motiveringer for at berøve Mellemstanden og Arbejderstanden den Ret, som de ifølge Forsatningen have. Naar man ser hen til det Forslag, som det ærede Flertal har stillet, og til, hvad dette Forslag byder Befolkningslagene her i Kjøbenhavn, saa vil det snart gaa op for en, at Forslaget ikke rammer det, som det i Grunden skulde ramme. Ser man hen paa, hvorledes Forslaget vil virke i rent politisk Henseende, vil man se, at det omtrent vil stille sig saaledes, at medens Kjøbenhavn for Tiden har valgt 4 Oppositionsrepræsentanter ind i Folketinget, saa vil Oppositionen, hvis Flertalsforslaget bliver vedtaget, muligvis kunne sende 5 Repræsentanter ind, muligvis, det er tvivlsomt. Jeg antager, at Høire vil kunne besætte de Pladser, som ere inden for den gamle Del af Byen, og der er Mulighed for, at Oppositionen vil kunne tage 3 af de Kredse, der ligge uden for Søerne ad Nørrebrossiden og 1 af Kredsene paa Vesterbrossiden. Der vil blive 1 Kampkreds paa Vesterbro og 1 paa Østerbro, men naar man vil regne, at Oppositionen ved denne Omlægning vil kunne faa 5 Repræsentanter valgt, er det ogsaa det højeste, den antagelig kan opnaa. Men nu er Stillingen saaledes, at naar vi gaa til Valg til Folketinget næste Gang under den nuværende Kredsinndeling, vil Oppositionen ogsaa kunne faa 5 Repræsentanter, idet 4de Kreds ganske sikkert vil tilfalde Oppositionen. I politisk Henseende vil Oppositionen altsaa ikke vinde noget ved den Omdeling, som her er foreslaaet. — Og med Hensyn til at faa de forskellige Samfundsinteresser repræsenterede paa en bedre

Maade ved denne Omlægning, stiller Forholdet sig endnu værre. Det forholder sig jo saaledes, som jeg nævnte før, at de næringsdrivende i Kjøbenhavn have Haab om at sætte en Repræsentant ind i 4de Kreds ved de kommende Folketingsvalg. Dette Haab vil fuldstændig brydes for dem, hvis dette Lovforslag bliver gennemført, idet der er blevet lagt et saa stort Tillæg til den nuværende 4de Kreds, at den for mange Tider er sikret den politiske Retning, hvortil Kredens Folketingsmand for Tiden hører. 7de Kreds, som er den eneste Kreds her i Kjøbenhavn, der sender en Repræsentant for Handelsstanden, vil ligeledes gaa tabt for Handelsstanden; denne vil ved denne Omlægning miste sin Repræsentant. Jeg tror ikke, at det vil tilfredsstille den mindre næringsdrivende Stand eller Handelsstanden her i Kjøbenhavn, hvis denne Omlægning af Kredsene finder Sted. — Med Hensyn til Arbejderpartiet vil Sagen stille sig saaledes, at det vil miste en af de to Kredse, som det for Tiden repræsenterer, idet man har lagt den ene Halvdel af Gammelholmskvarteret og hele Slotsholmskvarteret til 9de Kreds og derved umuliggjort Arbejderne at kunne faa valgt en Repræsentant i denne Kreds. Det vil heller ikke vække Bølgelser i Arbejderverdenen, naar man gør Forsøg paa, i Stedet for at yde Arbejderne den Retfærdighed, som tilkommer dem, at fjerne nogle af de Goder bort, som de efter mange Aars Kamp have opnaaet. Jeg tror ikke, som jeg før sagde, at det er klogt at gøre det, og særlig ikke, at det er klogt at gøre det lige over for Arbejderstanden i Kjøbenhavn. Det er Dem sikkert alle bekendt, at Arbejderpartiet har vokset sig stærkt, særlig i Kjøbenhavn i de sidste Aar, og det er sikkert lige saa bekendt, at Arbejderpartiet i sin Virksomhed altid har bevæget sig paa det strengt lovlige Omraade. Jeg kan lige, at de smaa Fremstridt, som Arbejderpartiet gennem sine Repræsentanter har opnaaet paa Lovgivningens Omraade, have bevirket, at Partiet mener at have fundet en Vej, hvorved de kunne naa til bedre økonomiske og bedre Tilstande i Samfundet i det hele taget ved at blive ved at følge den politiske Virksomhed, som de hidtil have fulgt. Arbejderne have med andre Ord gennem deres Organisation og gennem de Resultater, der ere skabte paa det politiske Omraade, faaet et Haab, men jeg nærer Frygt for, at dette Haab vil blive taget bort fra Arbejderne i det Dødblik, denne Lov bliver vedtagen. Og jeg vil sige Dem, at det er farligt at tage dette Haab bort fra Arbejderne, det skal man ikke gøre, naar der ikke er nogen Grund til at gøre det.